

kaar, som er uantagelige. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen nævnte 650 Kr. for Jorden oppe paa Egholm. Jeg kender ikke personlig Jorden deroppe, men selv om man vil tage den bedste Jord her paa Sjælland, tror jeg ikke, Middeltallet vil komme over 800 Kr.; og jeg har tidligere sagt fra denne Plads, at hvis man ikke er i Stand til at forrente den Jordværdi, som her er sat, og saa en normal Bygningsværdi, er det Udtryk for, at Landbruget ikke er rentabelt. Og jeg gad vidst, hvem der saa overhovedet skulde betale mere hertil; man kan selvfølgelig ikke strække sig længere med Tilskud i saa Henseende.

Det eneste Tilskud, man giver og bør give, er det, der skyldes de abnorme Tilstande for Byggeriet, som gør, at der, som den højtærede Landbrugsminister sagde, er en tabt Værdi med det samme, man har opført en Nybygning. Hvis man ser paa de Vurderinger, der foregaar Landet over, saa er Bygningsværdien lig Assurancen i 1916, medens hele Stigningen i Assurancen fra 1916 i Virkeligheden er en tabt Værdi; det er det, der betinger, at man overhovedet igiver et Tilskud til Fremskaffelse af Boliger saavel paa Land som i By for at skaffe Folk Muligheder for at faa Hjem. Hvis der ikke var denne Abnormitet til Stede, skulde der ikke ydes Tilskud til Bygninger, men kun Laan saavel til Erhvervelse af Jord som til Opførelse af Bygninger.

Paa dette Punkt er jeg ganske uenig med det ærede Medlem Hr. Ulrich; thi jeg finder, at det er givet, at i saa vanskelige Tider, som vi lever i, maa vi give Tilskud, for at Brugene kan oprettes og oprettes paa en saadan Maade, at de vedkommende faar de samme Muligheder for at klare sig som under normale Forhold. Det er det, man gør, og jeg gad vide, hvor langt man skal komme ned for at kunne sige, at naar vi tager Tilskuddet bort, det være sig enten efter den Jordlovgivning, vi har gennemført, eller efter det Lovforslag, der her foreligger, saa skal vi meget langt ned, for at vedkommende kommer til at sidde bedre i det end efter disse Love. Vi har efter den Jordlovgivning, vi har gennemført, et Tilskud, kan man sige, med et rundt Tal af 10 000 Kr., som man anser for at være Værdien af den nuværende Abnormitet i Byggepriser, om jeg maa kalde det saa, og kun de 6 000 Kr. skal forrentes. Jeg tror ikke, at man i lang Tid, i hvert Fald ikke i saa lang Tid, som man rimeligt kan se frem i Tiden, kommer ned paa dette Tal at kunne opføre en Bygning for 6 000 Kr. Derimod forstaar

jeg godt den Kritik, man fra anden Side har rettet angaaende det Krav, man maa stille til Andrageren, og jeg har netop altid appelleret til de unge, har paalagt dem, at de, om man saa maa sige, skulde gøre sig værdige til at paatage sig et saadant Brug ved at levere Bevis for, at de har indsamlet gode Erfaringer, og at de materielt har erhvervet sig det, som man kan kræve, at de skal være i Besiddelse af.

Hvorvidt man med Rette kan øve Kritik mod Statens Jordlovsudvalg i Henseende til, at det ikke skulde have været kritisk nok i Bedømmelse af Ansøgningerne, er jeg ikke i Stand til at udtale mig om. Med Hensyn til Vilkaarene, hvorpaa de paagældende gaar ind, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Jeg har gjort, hvad jeg har kunnet, for at faa Folk til at interessere sig for at skabe egne Hjem; ogsaa jeg paatager mig Ansvar for, hvad jeg har gjort i saa Henseende, og jeg drister mig til at paastaa, at de er kommet under saadanne Vilkaar, at de ikke vil komme under bedre Vilkaar, naar den Tid oprinder, da man kunde sige, at Forholdene er blevet normale.

Jeg maa endvidere sige, at det er i Virkeligheden billig Jord, disse Mennesker kommer i Besiddelse af, og jeg er ikke blind for, at de kommer ind under bedre Forhold end de Forhold, der bydes ved det her foreliggende Lovforslag. Men Princippet i dette Lovforslag og Grunden til, at det fremsættes, er, at man vil aabne Mulighed for, at den, der udser sig saadant et Stykke Jord her og dér, kan komme til at skaffe sig et eget Hjem dér. Der skaffes gennem Lovforslaget et Supplement til vor øvrige Jordlovgivning; og jeg tror, at det mange Steder i Landet vil blive hilst med Glæde, om Forslaget bliver ført igennem. Det forringer ikke Værdien af den Jordlovgivning, som vi allerede er inde paa.

Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at hvis den højtærede Landbrugsminister tidligere havde haft Sæde her i Tinget, var vi neppe kommet ind paa den Jordlovgivning, vi har, vil jeg henvise det ærede Medlem til det Lovforslag, som straks skal behandles, og som netop er en Udvidelse af den paabegyndte Jordlovgivning. Der ligger Svaret tydeligt nok. Her gælder det et Baade-Og, ikke et Enten-Eller. Derfor hilser jeg med Glæde, at man sætter Liv i den gamle Husmandslov, som har sin Berettigelse.

Jeg anbefaler da endnu en Gang Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling; thi det maa behandles hurtigt, hvis det